

»Poslovali smo vsaj tako transparentno kot druge banke«

Intervju s Cirilom Dragonjo *Zadnji predsednik uprave Factor banke, preden je dobila prisilno vodstvo, se še vedno ponoči zbuja in se sprašuje, zakaj se je Banka Slovenije odločila za tako drastičen ukrep. Čeprav pravi, da od odgovornosti ne beži, nepravilnosti ne prizna. Banko, ki po njegovem ni tako slabo poslovala, so dotokli kriza, pritiski iz EU in nepremičninski projekti.*

»Mislim, da smo vsi skupaj, regulator, država, bančniki, podcenjevali situacijo.«

LUKA JAKŠE

Menda vas je ukrep Banke Slovenije, da Factor banko pošlje v likvidacijo, presenetil?

Bilo je presenečenje. Factor banka je poslovala dvajset let, vse do 2011. z dobičkom. Financirali smo se iz depozitov pravnih oseb, z izdajanjem obveznic in zadolževanjem pri bankah. Poslovali smo vsaj tako transparentno kot druge banke. Nikoli nismo imeli kakšnih odredb Banke Slovenije, razen zadnji dve leti, pa še te niso bile pomembne. Do krize nam je šlo dobro, po letu 2011 pa so se trendi obrnili navzdol. Deloma tudi zaradi nekaterih odločitev slovenskih finančnih in monetarnih oblasti, ki so ocenile, da je ključna težava kreditni krč. Država se je zato zadolžila in denar za likvidnost naložila v banke. Drugi ukrep pa je bila jamstvena shema, katere namen je bil, da bi tudi malo bolj rizična podjetja lahko prišla do kreditov. Predpostavljalo se je, da bodo banke spet začele dajati posojila. Takrat ni prevladala ocena, da je problem kvaliteta aktive bank in kapital bank. V nasprotju z nami so v tujini takoj začeli dokapitalizirati banke in ustanavljali slabe banke. Z dokapitalizacijo državnih bank smo zamudili in to je negativno vplivalo na vse banke.

Zelo pomembno je bilo tudi dogajanje okoli rušenja bonitete NLB, ki se je leta 2009 lotila intenzivnega čiščenja svojega portfelja. Ne pravim, da ni bilo potrebno, ampak to bi lahko izvedli bolj pragmatično, da ne bi tako prestrašili finančnih trgov. Ko smo takrat povpraševali po denarju na tujih trgih, smo dobili odgovor, da dokler ne bo jasna situacija z NLB, za nas ni denarja. Menim, da smo vsi skupaj, regulator, država, bančniki, podcenjevali situacijo. Za Factor banko je to pomenilo, da smo

zelo hitro morali vračati kredite tujim bankam in zapadle obveznice, oboje brez možnosti refinanciranja.

Ali za Factor banko obstaja drugačna rešitev od te, ki poteka?

Predvsem obstaja cenejša. Nikoli sicer nisem delal kot regulator, zato težko komentiram. Mislim, da gre za širšo zgodbo. V Evropi je čutili pritisk ECB pritiska, da se zmanjša število bank. Tako je bilo v Grčiji, na Cipru ...

Cenejša rešitev, pravite. Mislite na dokapitalizacijo?

Ceneje bi bilo kakorkoli ohraniti banko delujočo, četudi bi jo doleteli izredni ukrepi in menjava uprave. Če bi jo dokapitalizirali in bi večinski delež prevzel nov lastnik, bi bilo to gotovo ceneje, ker delujoča banka nima takšnega pritiska na aktivo. Problem je, da je v trenutku, ko razglašiš, da banko prisilno zapiraš, njena aktiva vsaj 30 odstotkov manj vredna. Saj vidite, kako se borijo na DUTB, da bi premoženje upravljali 15 let, ker vedo, da je pritisk na vrednost aktive večji, če bo to obdobje samo petletno.

Dobro, ampak zakaj se je banka znašla v položaju, da je vmes posegla Banka Slovenije?

Naša temeljna napaka je bila, da nismo prenehali financirati podjetij. Leta 2010 smo prosili za državno garancijo za zadolžitev v višini 100 milijonov evrov in ta denar posodili svojim komitentom. Menili smo, da je treba v krizi podpreti komitente oziroma še naprej kreditirati podjetja. O tem se nič ne piše, tudi komitenti se ne oglašajo, kar sicer razumem, zakaj bi si pa delali težave. Večina drugih bank je začela radikalno zmanjševati kredite.

Koliko je ta zgodba povezana s sesedanjem imperija Autocommercea, ki je 40-odstotni lastnik banke?

Ne razumem, zakaj bi bilo to povezano. Autocommerce pri nas ni bil tako zadolžen, da bi bila to lahko povezava. Bil je velik lastnik, imel je večino v nadzornem svetu, vendar se v dnevno poslovanje banke ni nikoli vtiikal. Teza, da je bila Factor banka zanj samopostrežna, nima nobene osnove.

Koliko pa je bil zadolžen pri vas?

Malo. Autocommerce par milijonov evrov, Protej je imel eno majhno posojilo, vendar kvalitativno zavarovano. Protej je financirala NLB.

Za 60 milijonov evrov posojila naj bi zastavili delež ACH v Factor banki.

Tega ne vem, ampak za nas bi to pomenilo le, da bi se spremenila lastniška struktura. Dopuščam, da je kdo hotel skozi banko rušiti ACH, vendar tega ne vem. Če je to razlog, je pa res vse skupaj predrago.

Factor banka pod prisilnim vodstvom se je zdaj uselja na 10-odstotni delež Vere Mihatovič v Proteju, družbe, ki obvladuje ACH. Kako je lahko nekdanja nadzornica oktobra 2012 dobila 1,1 milijona evrov posojila oziroma pod kakšnimi pogoji?

Tega posojila zaradi statutarnih določb ni mogla takoj zavarovati neposredno z deležem v Proteju. Dala je osebne menice in se že tedaj obvezala držati delež prost bremen in takoj, ko bo možno, urediti zastavo deleža v korist banke.

Se vam ne zdi nič sporno, da je dobila ta kredit?

Odobren je bil po komercialnih pogojih. Vprašanje je lahko samo, ali je ustrezno zavarovan in servisirano.

Najbrž ni, če so se usedli nanj.

Kolikor vem, ga je odplačevala. Res pa je, da je to dolgoročen kredit in da se v prvem obdobju odplačujejo samo obresti.

Katere pa so slabe zgodbe z lastniki?

Primeri, ko smo jih podpirali pri raznih naložbenih projektih, na primer na Cipru. Slaba je zgodba s skupino Aktiva (Darko Horvat, op. p.) oziroma podjetjem CG Invest, vendar o tem ne morem veliko govoriti, ker je vpletenih še veliko drugih bank. Odkar sem bil predsednik uprave, smo imeli z njimi veliko sodnih sporov in poskusov izterjav. Niso se več obnašali kot lastnik, pa tudi posojil niso vračali.

Koliko pa so izpostavljeni do Factor banke?

Bili so kar precej, vendar nam je veliko terjatev uspelo zapreti. Ostali so nam dolžni še okoli sedem milijonov. Lani spomladi sem osebno šel v London in Horvata pozval k plačilu, ker ogroža banko, pa je dejal, da s CG Investom nima več nič, da ga je prodal, in me napotil na Zakija Ishagija in odvetnika Janija Soršaka. Potem smo, kar smo lahko, dali v izvržbo in prodajo ter poplačali več kot 10 milijonov evrov. Vse skupaj nima velikega vpliva na ocenjeno luknjo, kot jo je prisilna uprava izračunala v Factor banki, ker smo razliko že v prvem polletju v celoti odpisali.

Luknje naj bi bilo po besedah predsednika uprave Klausja Schusterja za okoli 260 milijonov evrov.

Glede na dokapitalizacijo v višini 269 milijonov evrov mora biti njihova ocena luknje med 260 in 280 milijoni. Poudarjam, to je njihova ocena.

Factor banko omenjajo kot majhno tajkunsko banko Foruma 21. Je ta skopal luknjo?

Mi nismo nikoli politično delovali. Kot rečeno, prizadela nas je kri-

za, drugi razlog pa so lahko samo odločitve uprave. Od te odgovornosti ne bežim.

Katere odločitve imate v mislih?

Morali bi prenehati financirati podjetja, pobirati denar od strank in čepeti na njem. Likvidnostne težave so se pri nas začele po cprski krizi v prvem kvartalu leta 2013. To smo sicer uspešno stabilizirali. Hkrati smo imeli v teku dokapitalizacijo v višini 25 milijonov evrov.

Kdo bi dokapitaliziral banko?

David Mladen oziroma njegov ameriški sklad, ki ga je pripeljal eden od malih delničarjev. Mladen je imel tudi pogodbo z ACH, da bi od njih kupil del deleža, tako da bi imel v banki večino.

Kot vsako leto je Banka Slovenije takrat izvajala pregled. Sredi dokapitalizacije so nam ustno sporočili, da 25 milijonov ni dovolj. Zato smo razpisali novo dokapitalizacijo v višini 50 milijonov. Tej regulator ni oporekal. Maja smo prvič dobili odredbo regulatorja, da moramo kapitalsko ustreznost urediti, in to do konca avgusta. Tudi k drugi dokapitalizaciji se je prijavil ta ameriški sklad, javila pa sta se še dva druga investitorja, saj je bila cena delnice precej nižja. Najresnejši je bil ruski vlagatelj, ki je zagotavljal, da bo vplačal dvakrat po 25 milijonov, prav tako se je resno zanimal še en sklad s švicarskim poreklom. Vsi trije so na svoje stroške opravili skrbni pregled banke, kar kaže, da so bili resni interesenti.

To vzbuja sum, da je bil pri odločitvi za likvidacijo v ozadju višji interes?

Ne vem, povem vam, kako je bilo. V revizorjevem mnenju (PWC) iz aprila je pisalo, da če ne bo dokapitalizacije, je v nevarnosti obstoj banke. V Dnevniku pa se je 6. ali 7. avgusta pojavil članek, sklicujoč se na vire v BS, da če dokapitalizacija ne uspe, je rezervni scenarij centralne banke likvidacija. V javnosti se je tako ustvarjal vtis, kot da nam že ne vem kolikokrat

ni uspelo zbrati kapitala. Potem je bil v vašem časopisu objavljen intervju z Igorjem Mastenom, ki so ga ljudje očitno videli kot človeka z notranjimi informacijami, saj so takoj zatem depoziti strmoglavili, švicarski investitor pa je zaradi tega odstopil od namere o dokapitalizaciji. Čez kakšnih deset dni je isti ekonomist sicer v Dnevniku pisal obratno, kako vse banke dobro poslušajo, kar tudi ne drži. V štirih tednih nam je višina depozitov drastično padla, prav tako smo prejeli številne klice z zahtevo po predčasni razvezavi depozitov, čemur nismo ugodili. Je bil pa pritisk velik in po mojem mnenju je bil to sprožilec, da je Banka Slovenije ukrepala, kot je.

Z ruskim investitorjem smo bili dogovorjeni, da bo do oktobra dokapitaliziral banko, zato smo Banko Slovenije avgusta prosili, naj nam podaljša rok za ureditev kapitala za en mesec, vendar odgovora nismo dobili, dobili smo le prisilno upravo. Bega me tudi, zakaj dve banki naenkrat. Naša aktiva ni bila slabša od drugih bank, pasiva pa je bila strukturno malenkost slabša, ker prej nismo imeli tako razvitega depozitnega poslovanja s prebivalstvom. Zato smo poleti leta 2012 tudi pripojili KD banko.

Da guverner, finančni minister in kolumnist približno enako gledajo na bančni sistem, najbrž ni povezano?

(smeh) Včasih se ponoči zbudim in se sprašujem, ali je to povezano ali ne. Ali je bil razvoj dogodkov tak sam po sebi ali je bil to scenarij. Odgovora ne bom imel do konca življenja. V nikogar nočem uperiti prsta. Če je prevladala ocena, da je banka na robu, za to odgovarja uprava.

Naj povem še, da se uprava na odredbo Banke Slovenije ni pritožila. Tožbo pa so vložili delničarji.

Če vas prav razumem, od odgovornosti ne bežite ...

To pa prav gotovo ne, zakon je jasen. Najbrž ni treba govoriti, da se bodo objavljali taki in drugačni spiski odgovornih. Začeti je treba pri upravah, tudi če so bili problemi nižje po hierarhiji. Kjerkoli v banki so se zgodile napake ali nepravilnosti, je odgovorna uprava, ker ta postavlja organizacijo in pravila. Pred to odgovornostjo ne moreš pobegniti in tudi ne vem,

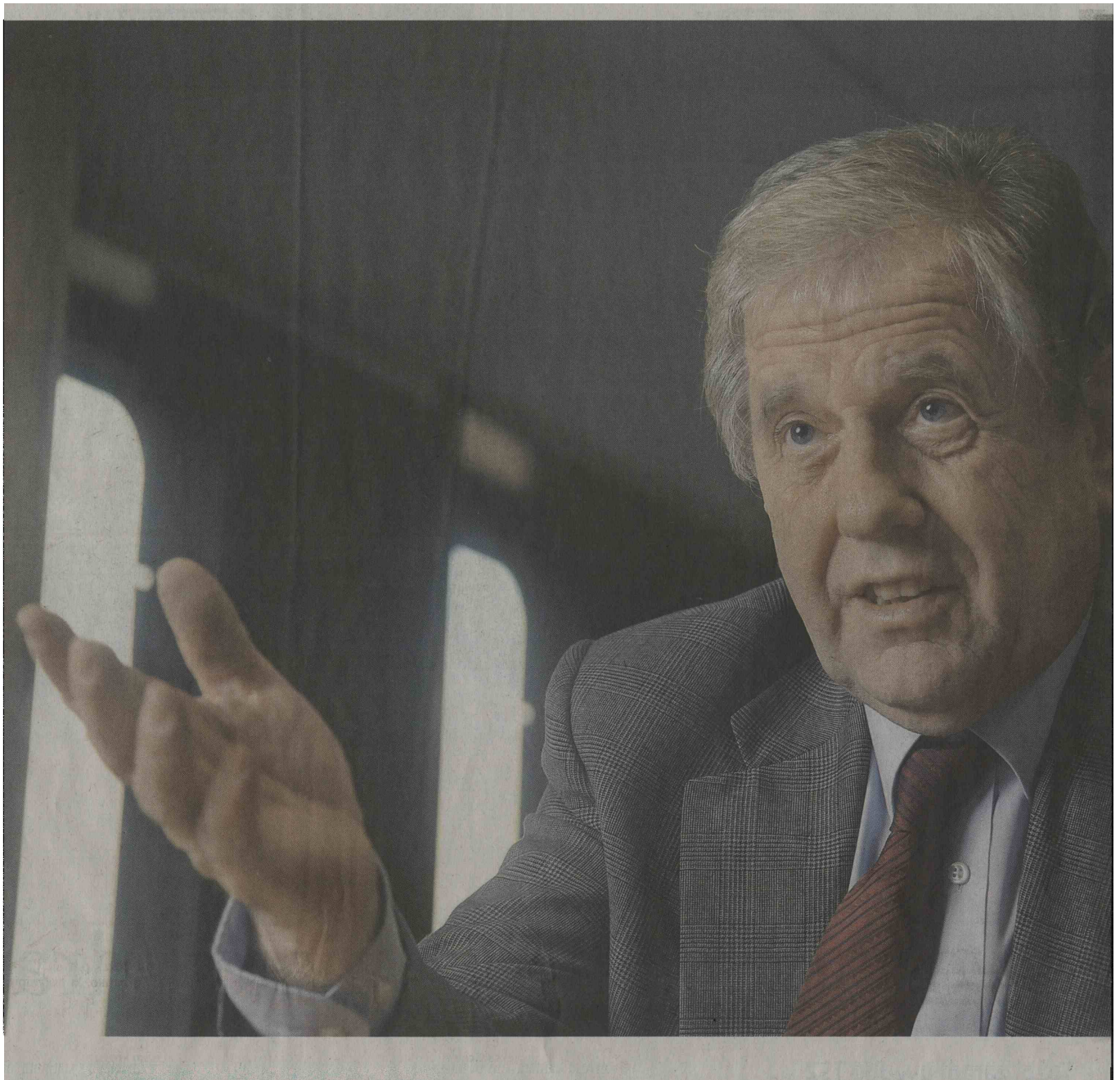
Page: 10

Reach: 130000

Country: SLOVENIA

Size: 2071 cm2

3 / 5

zakaj bi. Delali smo namreč dobroverno.

Prisilna uprava naj bi vložila dve prijavi. Kako razumete to svojo odgovornost, odškodninsko, kazensko, moralno ...?

Guverner je izjavil, da jih vlagajo tedensko. Skozi današnje oči ocenjevati odločitve izpred petih let je malo sporno. Takrat so bili drugi časi, saj so bile vrednosti aktive v bilancah drugačne in ravnanje komitentov prav tako. Če si vzela neko hipoteko v zavarovanje, ni nič kazalo na to, da bo jutri to zavarovanje precej manj vredno.

Hočem reči, da je treba objektivno pogledati, ali so bile v tistem trenutku, v tistih okoliščinah, odločitve prave ali ne.

Če je nekdo vzel deset milijonov posojila in jih zavaroval z dvema, ali je to v redu ali ni?

Ni v redu. Pravim samo, da je treba upoštevati takratne razmere. Odgovornost je tako objektivna kot subjektivna. Važen je tudi namen. Če je bil ta zaslužiti ali izboljšati položaj banke, je eno, če pa je bil namen oškodovati banko, je to kaznivo dejanje.

Schuster je govoril o poslih v

Ukrajini, Moldaviji, Bolgariji in drugje na Balkanu, ki naj bi prinesli izgubo. V Ukrajini 30 milijonov, v Bolgariji 80 milijonov evrov ...

Ukrajino sem pokrival sam in vem, da tam ni odprtih 30 milijonov posojil, kaj šele da bi bilo toliko škode. V Harakovu je še več kot sto stanovanj za prodajo, tako da bi nazadnje morali končati v plusu. Šlo je za dva projekta z dvema investitorjema. En projekt je končan, drugemu pa manjka še nekaj sto tisoč evrov. Seveda je vse odvisno od tega, po koliko se bodo ta stanovanja prodala, vendar tudi če bi se cene na nepremičninskem trgu še znižale in prodaja podaljšala, takšne luknje ne more biti.

Kolikšna je bila vrednost teh projektov?

Večji okoli 25 milijonov, drugi 15 milijonov evrov. Pri prvem je prodanih že 60 odstotkov stanovanj, plačanih pa tudi že več milijonov obresti, zato tu ne bi smelo biti težav. Drugi projekt je nekoliko slabši, vmes smo ga zaradi krize zamrzili, vendar bi se ga dalo pripeljati do konca brez izgube.

Factor banka je projekta v celoti financirala?

Da, začela sta se v najboljših časih, leta 2007. Zaračunavali smo 9-odstotno obrestno mero, po vseh projekcijah sta izkazovala milijonski dobiček, do katerega je (bila) banka v nekem deležu upravičena.

Kdo sta investitorja?

Lokalna. Pripeljal ju je slovenski poslovnež, ki živi v Ukrajini. Najeli smo tudi inženiring podjetje za nadzor nad projektom, ki je bilo neodvisno od investitorjev. V tej državi smo imeli kar velike načrte, razmišljali smo celo o soustanovitvi banke, da bi ponujali podporo našim komitentom in jim odpirali vrata v Ukrajini.

Poraja se pomislek, zakaj tako majhna banka financira projekte tako daleč, češ kdo jih je našel?

Kot pravim, pobudnik je bil Sandi Brezovnik, ki že leta tam dela. Drugi pa je častni konzul Slovenije v Ukrajini Anatolij Bondarenko. Ne neka mafija, da se razumemo.

Večja luknja je menda v Bolgariji ...

O Bolgariji vam bom težko veliko povedal, ker jo je pokrival kolega Dušan Valenčič. Tam smo imeli skupaj z NLB West East banko, kjer so v upravnem odboru sedeli njihovi ljudje in naš prejšnji predsednik uprave Boris Pesjak.

Kot sporne se omenja tudi precej poslov doma, od posojila KLM Naložbam za nakup Mercatorjevih delnic, Primorju, Bavčarjevih FB Investicijam, Kordeževemu Merkurju, Grepu ...

V večini teh primerov je bila Factor banka obrobni financer. V javnosti se namreč neupravičeno skuša ustvariti vtis, da so imeli pri nas tajkuni odprto blagajno, iz katere so jemali, kadar so hoteli.

Glavni financer je bila NLB?

Pri večini. Za majhno banko je do-

bro, da ima z največjo dobre odnose. Ko te torej povabijo v kakšen projekt, povabilo običajno sprejmeš, vendar poskušaš svoj vložek minimalizirati.

Pri KLM Naložbah pa nismo bili obrobni financer, ampak smo dali kar zajeten kredit, ki je bil glede na vrednost Mercatorjeve delnice zelo dobro zavarovan. Danes je isti kredit slabše zavarovan, vendar za padec vrednosti delnice nismo krivi mi. Ko je vrednost delnic začela padati, smo zahtevali dodatna zavarovanja in jih dobili. Z današnjega vidika bi bilo sicer bolje, če jih ne bi, ker bi šli v izvržbe in se z lahkoto poplačali. Tako pa je vrednost delnice še naprej padala in še vedno pada, zato je vprašanje, ali so dodatna zavarovanja dovolj.

Za kakšna zavarovanja gre?

Na pamet rečeno, hipoteke na neka zemljišča.

Zanimivo, da je bil v tistem času Samo Lozej v nadzornem svetu banke?

Možno, ampak to ni igralo nobene vloge. Jamčim, da to ni prišlo po njegovi strani. Po kredit je prišel ali Zoran Janković ali pa Jadranka Dakić, ne spomnim se več.

Ali drži, da ste pri posojilu 115 milijonov Grepu postavljali nemogoče pogoje, samo da ga ne bi vzeli?

Naše stališče je vedno bilo, da je bolje, da se projekt zaključi. Druge banke niso tako razmišljale, zato bi si lahko to tudi tako razlagali, ker so postavljale nove in nove pogoje.

Leta 2005 ste financirali nakup poljske farmacevtske tovarne Polfa Lodž, ki so jo kupili nekdanji lekovci. V nadzornem svetu je bil tudi vaš brat Metod Dragonja.

K nam so prišli po posojilo, naš pogoj za odobritev je bil, da moj brat, kot poznavalec panoge, vstopi v njihov nadzorni svet, ker smo hoteli vedeti, kaj delajo z denarjem.

Kolikšno posojilo so dobili in kako ga odplačujejo?

Dolgoročno. Posojilo še ni zapadlo, poplačano je približno 60-odstotno. Dogovorjeno je bilo, da bodo v lanskem zadnjem kvartalu poravnali znaten del obveznosti, o tem, ali so ga res, pa nimam informacij. Težav ne pričakujem. Ko je moj brat izstopil iz njihovega nadzornega sveta, so nam prišli povedat, da ne izpolnjujejo več našega pogoja. Takoj smo tja postavili drugega nadzornika.

Ali je kateri od tako imenovanih tajkunov oziroma prevzemnikov podjetij kdaj jamčil z osebnim premoženjem?

Kordež prav gotovo, saj smo mu tudi rubili. Večinoma so, vsaj z menicami, so pa primeri, ko niso z ničimer. Naša politika je bila, da se poskušajo vzeti vsaj osebna poroštva in menica, če že ne hipoteke.

Koliko ste financirali Igorja Bavčarja?

Nikoli nisem slišal, da bi pritiškal na nas. V sindikat za posojilo Maksima Holdingu nas je vabila NLB. Po posojilo za FB Investicije pa je prišel sam in dali smo mu ga pet ali šest milijonov. To smo že izgubili in tudi že pokrili iz drugih poslov. Ampak to najbrž ni važno, ker nam zdaj tako ali tako štejejo samo avtogole. Vsi krediti tajkunom so odpisani in ti na luknjo, ki so jo izračunali, ne morejo vplivati.

Kaj torej vpliva nanjo?

Kot rečeno, kriza, drugo pa so nepremičninski projekti. Banka ima nekaj sto stanovanj in apartmajev, zemljišč in drugega premoženja, neobremenjenega s hipotekami. Ko smo videli, da so projekti oziroma investitorji v težavah, smo ustanovili pet hčerinskih podjetij, kamor smo prenesli zasežene nepremičnine. Prvič zato, da vlagatelji ne delajo nadaljnje škode, in drugič, da jih sami prodajamo. To so nekakšne slabe banke znotraj banke. Če so zdaj izračunali tolikšno luknjo, so morali to premoženje zelo nizko ovrednotiti. Na dobrih 700 milijonov neto kreditov so oblikovali še približno 350 milijonov slabitev. Nekaj slabitev je razumljivih, ker je šlo lani kar precej podjetij v stečaj, vendar ne toliko, ker so zadaj stanovanja, zemljišča in drugo premoženje. Ali je res vse ničvredno? V projektih in hipotekarnih kreditih ima banka še vedno 300 milijonov posojil, in to bo ključno zanjo. Tajkunski krediti pa so vsi že odpisani.

Zakaj vam potem te najbolj očitajo?

Cilj upravičuje sredstva. S tem je v javnosti lažje utemeljevati ukrepe. Pa pojdimo po drugi strani. Izračun izredne uprave je 269 milijonov potrebne dokapitalizacije. Mi smo maja hoteli banko dokapitalizirati s 50 milijoni, s čimer se je strinjala tudi Banka Slovenije. Maja je skrbni pregled za ruskega investitorja opravil revizor Grant Thornton, ki je vrednost delnice Factor banke cenil med 19

Page: 10

Reach: 130000

Country: SLOVENIA

Size: 2071 cm2

5 / 5

in 21 evri. Za tretjega interesenta je skrbni pregled konec junija naredila ena od slovenskih revizijskih hiš in ugotovila skoraj enako vrednost. Zato so se delničarji pritožili na ukrep Banke Slovenije, ker menijo, da je bilo njihovo premoženje nekaj vredno in da so bili izrečeni ukrepi nezakoniti. S postopkom likvidacije seveda njihovo premoženje izpuhti. Dvomim, da bo prisilna uprava v dveh letih delo lahko končala z ničlo. Nekdo mora gledati, kako bodo unovčevali premoženje. To je ključno, nas bodo lahko še dvajset let preganjali.

V tej zgodbi so torej poraženci delničarji in davkoplačevalci. Kdo pa je zmagovalc?

Za Factor banko je bilo izdanih 540 milijonov državnih poroštev, da se lahko vse obveznosti do deponentov izplačajo. Ti depoziti bodo šli v druge banke. Cilj pa verjetno ni bila ta redistribucija, ampak možnost, da se za Factor banko in Probanko iz ECB dobi do milijarde evrov. To je milijarda zadolžitve, za katero ni bilo treba iskati podpore v parlamentu.

Kako oziroma s kakšnim načrtom prvih lastnikov je nastala Factor banka?

Na začetku devetdesetih sta bila na bančnem trgu dva tipa bank, državne, ki so nastale iz ljubljanske banke, in nove, ki so nastajale bodisi iz nekdanjih internih bank ali pa kot greenfield naložbe. Slednja je bila tudi Factor banka. Pobuda je bila dana v krogu ljudi, ki so hoteli tu delati nove posle. Namen ni bil opravljanje klasičnih bančnih storitev za prebivalstvo, ker bi bil vložek prevelik, ampak ustanoviti banko, ki bi podpirala srednja in mala podjetja, za večja pa bi opravljali specializirane posle.

V katerem krogu je nastala ta pobuda oziroma kdo so ljudje v ozadju podjetij ustanoviteljev?

Za družbo DLF Inc., ki je bila 40-odstotni lastnik, je stal Amerikan hrvaškega rodu Fulvio Dobric. Pred tem je bil zaposlen v različnih ameriških bankah, kasneje pa je

sodeloval pri odkupu in prestrukturiranju jugoslovanskih dolgov, ki so ga izvajale zahodne banke. Potem je zapustil bančne vode v ZDA in odprl zasebno podjetje, ki se je ukvarjalo z odkupom latinskoameriških in jugoslovanskih dolgov. Ker je poznal sceno na Balkanu, je videl priložnost za nove posle.

Poleg njega je bil s 15 odstotki zraven švicarski holding Promos, s katerim je sodeloval zdaj že pokojni slovenski vlagatelj, gospod Vidmar. Promos je imel poslovno enoto tudi v Sloveniji in je vlagal v nepremičnine. Prav tako je bilo zraven avstrijsko podjetje CIM Export Import, za njim so stali poslovneži, ki so izvirali iz Iskre. Odšli so v zasebni sektor, kjer so se ukvarjali s finančnimi storitvami. Tu so imeli podjetje Factor leasing. Verjetno je zato pristopila še Iskra Commerce. DLF Inc. in CIM sta imela namen razvijati dejavnost, drugi pa so bili samo finančni vlagatelji. Sam sem delal le na ustanovitvenem elaboratu.

Kako pa ste potem leta 1999 pristali v upravi?

Prvi predsednik uprave Fabio Škopac je zbolel in kasneje tudi umrl, takrat so me povabili. Pred tem nisem bil v službi v banki, ampak sem imel zasebno podjetje, ki je sicer deloma poslovalo tudi s Factor banko.

Zakaj se je lastništvo spremenilo?

Iz lastništva banke je Dobric izstopil konec devetdesetih, njegov delež je nato kupil Avtocommerce. Ne vem sicer najbolje, zakaj je izstopil, vem pa, da ni bil najbolj zadovoljen oziroma da je izstopil proti svoji volji.

Komu je bil v napoto?

Ne vem. To bi morali vprašati mojega predhodnika na čelu banke Borisa Pesjaka, ki je takrat vodil odnose z lastniki.

Se je z novimi lastniki situacija umirila?

Da. Ne vem, kdo je to zahteval, ali Banka Slovenije ali politika, vsekakor pa je prišlo od zunaj.

luka.jakse@delo.si

»Zanimivo bi bilo vedeti, kako so prišli do tega denarja iz ECB, ker Factor banka ni sistemska banka, kar pa je pogoj za črpanje iz tega vira.«

»Ali je bil razvoj dogodkov tak sam po sebi ali je bil to scenarij. Odgovora ne bom imel do konca življenja.«

»Kjerkoli v banki so se zgodile napake ali nepravilnosti, je odgovorna uprava, ker ta postavlja organizacijo in pravila.«